

Reisverslag

CANARISCHE EILANDEN

4 t/m 11 februari 2020

Godfried Schreur

Georganiseerd door:

www.birdingbreaks.nl

Dag 1 – 04 februari 2020 Amsterdam – Tenerife

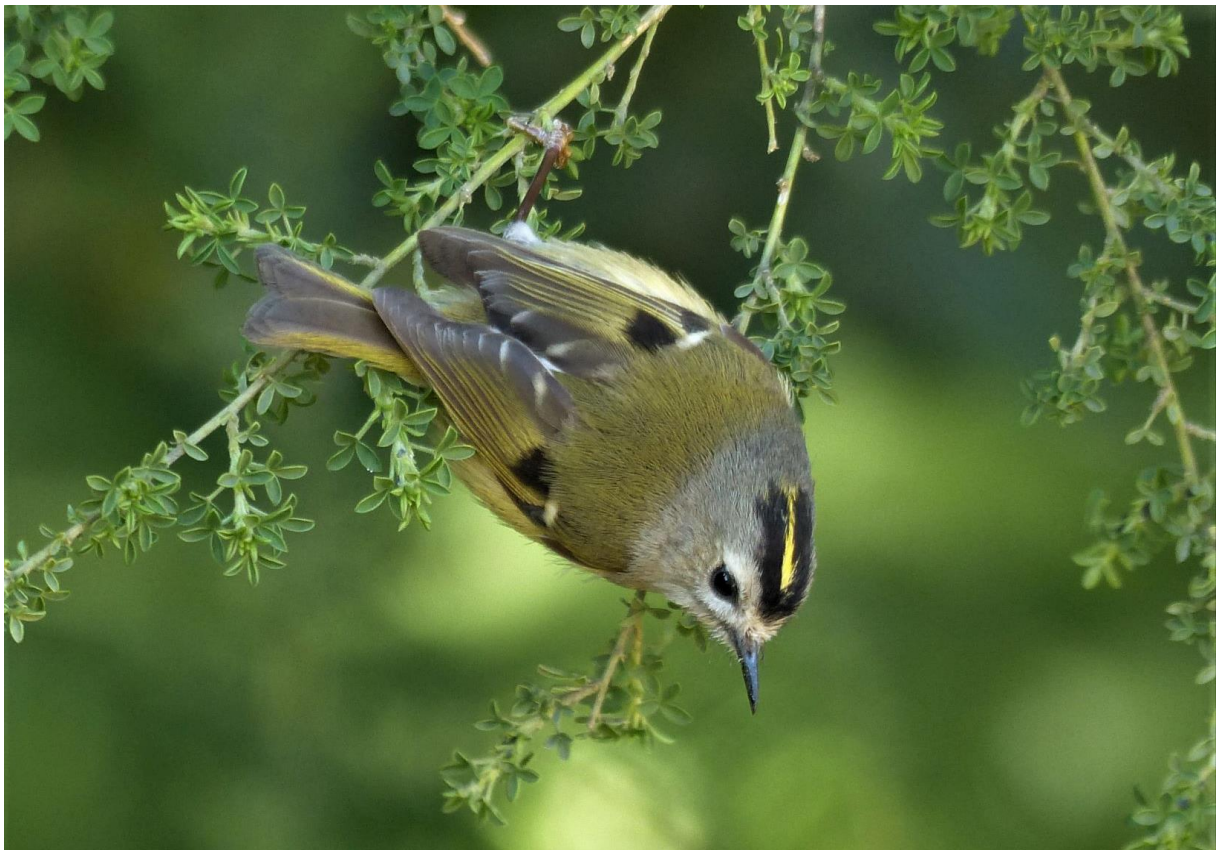
We vertrokken reeds vroeg van Schiphol richting het zonnige zuiden. De vlucht verliep voorspoedig en we arriveerden op tijd op het vliegveld van Tenerife Sur. Het reisgezelschap was compleet: Gerben Mensink en Godfried Schreur als gidsen/reisleiders en 13 deelnemers, een gezellige groep zou later blijken. De busjes werden geregeld terwijl de eerste Canarische specialiteiten zich lieten zien in de boschages van de parkeerplaats, waaronder Canarische Tjiftjaf, Zwartkop en Kanarie. Die ene Boerenzwaluw maakte nog geen zomer, maar zo voelde het wel aan. De eerste laagjes kleren werden afgeworpen. Bij de lunchplek werd de Berthelots Pieper op de gevoelige plaat vastgelegd en kregen ook de eerste vlinders de nodige aandacht. Vervolgens bezochten we een aantal leuke plekjes in het zuiden van het eiland. We deden rotsige stranden, klifkusten, golfbanen en halfwoestijnen met struikgewas van vetplanten aan. Het bezoek aan de golfbaan was uitermate succesvol, want daar zagen we o.a. Barbarijse Patrijzen, Casarca, Groene Langstaartglansspreeuw, Regenwulp en een “gewone” Wulp, die hier helemaal niet zo gewoon is. Een klein en slordig waterbekken was goed voor Lepelaars en Kleine Zilverreigers. De Barbarijse Valk echter gaf niet thuis... Aan het eind van de middag begon de vermoeidheid ons parten te spelen. We waren immers al zeer vroeg uit de veren. We besloten daarom het hotel op te zoeken. Bij aankomst werden we verwelkomd door nog meer leuke vogels. De Tenerifepimpelmees met geheel blauwe rug en mantel en zonder vleugelstreep werd voor de eerste keer bewonderd in de tuin van ons elegante onderkomen. Er zouden er nog vele volgen. Het inchecken ging vlot, dus er was nog even tijd om uit te rusten voor het avondeten. Sommigen namen zelfs een snelle duik in het zwembad van het hotel. We hadden het koude Nederland definitief achter ons gelaten om een weekje volop te genieten van de zon, aangename temperaturen, lekker eten, gezelligheid en veel vogels.

Berthelots Pieper (Foto: Godfried Schreur)

Dag 2 – 05 februari 2020 Vilaflor - Teide - Orotavia

Na een verassend goed en overdadig ontbijt gingen we op pad. We stopten bij een tweetal uitzonderlijk grote Canarische Dennen. Hier zagen we meteen vrijwel alle vogelsoorten die we ons ten doel hadden gesteld: Blauwe Vink, Canarische Grote Bonte Specht, Goudhaan, Roodborst naast de meer “gewone” soorten als Tenerifepimpelmees, Kanarie, Canarische Tjiftjaf en Barbarijse Patrijs. De volgende stop, bij een picnic plaats leverde nog betere waarnemingen op van de Blauwe Vink en de Canarische ondersoort van de Grote Bonte Specht. De laatste heeft een opvallend vuilgrijs-bruine borst. Daarnaast werden tevens de Canarische ondersoorten van Raaf en Torenvalk gezien. We vonden een strategische plek waar alle vogels samen kwamen. Afijn, honderden foto's later gingen we verder, steeds hoger en hoger, richting de Teide vulkaan, de hoogste berg van Spanje met z'n 3.718 m. We maakten enekele landschappelijke foto-stops voor de lunch. De vulkanische oorsprong van de Canarische Eilanden is hier omnipresent en heeft geresulteerd in een dramatisch landschap. De lunch werd genoten op een terras waar een paar voerbakken staan voor vogels. Kanarie, Canarische Tiftjaf en Tenerifepimpelmees kwamen hier op geringe afstand kruimels eten. Zodoende hadden we al snel alle doelsoorten van de dag te pakken. Daarom besloten we verder te rijden naar het noordelijk deel van het eiland. Door de mist, nevel en de wolken bereikten we een uitkijkpunt met zicht op een klif. En warempel, daar vlogen de Laurierduiven, met een donker lijf en een opvallende, witachtige staart. Uiteindelijk zouden we er wel 29 registereren! We ontdekten bovendien één Bolles Laurierduif. Wat een mooie eerste hele dag! We reden rustig terug naar het hotel. Onderweg maakten we nog een stop voor een groep Madeiragierzwaluwen. Op die plek zaten bovendien een paar nogal tamme Blauwe Vinken. De laatste stop van de excursie was voor de Teide en de vulkanische formaties. Indrukwekkend!

Canarische Goudhaan (Foto: Jan Uhlenbruck)

Dag 3 – 06 februari 2020 La Gomera

Na een extra vroeg, doch volledig ontbijt daalden we af naar de haven om de ferry naar La Gomera te pakken. Op de boot installeerden we ons op het bovendek met ruim uitzicht over de kalme zee. Bij het uitvaren zagen we de eerste Indische Grienden en Kuhls Pijlstormvogels. Onderweg zouden we er nog meer zien. Sommigen zagen zelfs de Kleine Pijlstormvogel, een zeldzame soort die alleen op de Canarische Eilanden, Madeira en de Azoren broedt. Na iets meer dan een uur varen kwamen we aan op La Gomera, een mooi, groen en rustig eiland. We reden meteen naar de laurierbossen, die met name goed behouden zijn gebleven in het Nationaal Park van Garajonay. Vanaf een strategisch uitkijkpunt ontdekten we verschillende Bolle's Laurierduiven, zowel zittend als in vlucht. Ze waren goed te zien door de telescoop. Al snel begonnen de vlinders te vliegen zoals de Canarische Atalanta en het Canarisch Bont Zandoogje. We zagen bovendien Raaf en Buizerd. De lunch werd genuttigd in het zonnetje met een formidabel uitzicht over het prachtige landschap. Het was zo warm en zonnig dat de laurierduiven niet meer tevoorschijn kwamen. Gelukkig hadden we ze gisteren al goed gezien! De Boettgers Hagedissen verschenen wel ten tonele en, op een gegeven moment, liet zelfs een Gomeraskink zich zien en fotograferen. Wauw! Een wandeling door het laurierbos van Garajonay was bijzonder fraai maar leverde geen nieuwe vogels op. Toen was het tijd voor koffie en een ijsje. Dat werd natuurlijk gecombineerd met meer mooie observaties, bijvoorbeeld van de Canarische Vink en het Canarisch Blauwtje. Het bezoek aan La Gomera werd afgesloten met een prachtig uitzicht over de bossen en bergen van het eiland met, in de verte, de gigantische Teide vulkaan. De ferry op de terugweg leverde min of meer dezelfde soorten op als de heenreis. Alleen de Gewone Dolfijnen lieten zich ditmaal beter zien. Het was weer een prachtige dag geweest met veel bijzondere waarnemingen. Alleen de Barbarijse Valk liet verstek gaan...

Canarisch Blauwtje (Foto: Walter Appels)

Dag 4 – 07 februari 2020 Tenerife – Fuerteventura

We genoten nog één maal van het uitgebreide ontbijtbuffet. Daarna namen we afscheid van ons sjeke hotel en reden we richting het vliegveld van Tenerife Norte. Onderweg stond nog een vogelstop op het programma, want we hadden immers nog niet de west-canarische ondersoort van de Kneu gezien. Zo gezegd zo gedaan. Naast Kneuen werd ook een Koenigi Klapekster gespot. Een leuke afsluiting van ons bezoek aan Tenerife. De korte vlucht naar Fuerteventura in een propeller vliegtuig was plezierig. Vanuit het vliegtuig hadden we zicht op de Teide, Anaga, Gran Canaria, Fuerteventura en Lanzarote. Het besef dat Fuerteventura compleet anders is dan Tenerife drong door. De kleuren geel, bruin, en oker overheersten en groen was schaars op dit eiland. Na het regelen van de busjes reden we ietwat onwennig door het woestijn-achtige landschap richting ons nieuwe hotel. Onderweg stopten we bij een ogenschijnlijk willekeurige plek. Maar schijn bedriegt, want even later stonden we naar DE endeem van het eiland te kijken, namelijk de Canarische Roodborsttapuit. Er zaten er minstens vier! Andere leuke waarnemingen hier betroffen Woestijnvink, Canarische Buizerd met een Barbarijse Grondeekhoorn als prooi, Klapekster, Raaf en de oost-canarische ondersoorten van Kneu en Torenavalk. Even voor aankomst bij het hotel werd nog een stop gemaakt bij een rommelig perceeltje. We stonden meteen oog in oog met een Griel, en nog één, en nog één, uiteindelijk wel tien Grielen! De ene nog beter verstopt en gecamoufleerd dan de andere. Wat een knaller was dat! Nadat we ook nog Aasgieren, Palmtortels en een Duinpieper hadden bekeken was het mooi geweest voor vandaag. Onze oorspronkelijke achterdocht jegens het nieuwe, dorre en droge eiland was nu compleet verdwenen. Het is inderdaad waar; het is heel leuk vogelen op Fuerteventura! Het nieuwe hotel was omringd door een cactus-tuin met veel Spaanse Mussen en het diner smaakte heerlijk. We waren helemaal gerust gesteld, en hadden het volste vertrouwen in de komende dagen.

Canarische Roodborsttapuit (Foto: Walter Appels)

Dag 5 – 08 februari 2020 La Oliva – Los Molinos - Betancuria

Het ontbijt was weliswaar niet zo overvloedig als in het vorige hotel maar we kwamen niets tekort en de koffie was hier juist beter. Na een relaxte start van deze dag maakten we een wandeling niet ver van het hotel. Al snel zagen we Kleine Kortteenleeuwerik en Hop van dichtbij. Klapekster, Brilgrasmus, Duinpieper en Berthelots Pieper waren ook aanwezig. Vervolgens bezochten we een stuwmeertje dat bijna leeg stond. Het kleine beetje water trok toch nog wel vogels aan, zoals Steltkluut, Zwarte en Groenpootruiter, Wintertaling en veel Casarca's en Meerkoeten. Er vlogen meerdere groepjes Zwartbuikzandhoenders die hun zwarte buiken goed lieten zien en ook hun ver dragende, rollende roep ten gehore brachten. De picnic lunch werd genuttigd bij een mooi plekje aan zee. Er vloog één Jan van Gent voorbij, maar de beloofde Barbarijse Valk liet het wederom afweten. Zou dit de misser van de reis gaan worden? We reden verder naar Betancuria, een schilderachtig dorpje dat ooit de hoofdstad van het eiland was geweest. We zochten hier naar vogels van struikgewas en boschages, want dit was één van de weinige plekken op het eiland met redelijk veel opgaande vegetatie. De Kleine Zwartkop, de Gewone Tijftjaf en de Putter waren al snel gespot. Maar de hoofd doelsoort hier, de Mahgreb Pimpelmees, speelde verstoppertje. Na een beetje aandringen en volharding werd ook deze soort ontdekt. Deze pimpelmees heeft ook een helemaal blauwe rug en een donker petje, net als de Tenerifepimpelmees, maar toont wel duidelijke vleugelstrepen. Dit verschil konden we duidelijk zien. Missie voltooid! Op de terugweg naar het hotel maakten we nog een zijsprongetje. We reden weer zo'n schijnbaar willekeurig weggetje in maar het bleek wederom een weloverwogen en juiste keuze te zijn geweest, want even later stonden er twee Westelijke Kraagtrappen naast de busjes, bij wijze van voorproefje voor morgen. ¡¡¡Wauw!!! Helemaal voldaan keerden we terug naar het hotel.

Zwartbuikzandhoen (Foto: Gerben Mensink)

Dag 6 – 09 februari 2020 Woestijn en Rots-kust

De lang verwachte woestijnvogel-dag was aangebroken! Voor het ontbijt en voor zonsopgang vertrokken we naar de steenwoestijn. We waren precies op tijd op de juiste plek. De Westelijke Kraagtrappen liepen in kleine groepjes over de dorre vlakte. Sommige trappen stonden dichtbij de busjes. Twee exemplaren vlogen voor langs. Een mannetje achtervolgde twee vrouwtjes. Uiteindelijk zouden we die ochtend wel 12 verschillende exemplaren zien! Ruim na zonsopkomst kwamen ook de Renvogels in actie. Ze deden hun naam eer aan, maar tussen het rennen door stonden ze steeds even stil, net voldoende tijd om een foto te maken. Enkele Renvogels renden vlak voor ons de weg over. Naast deze twee topsoorten zagen we ook Griel, Kleine Kortteenleeuwerik, Raaf, Klapekster, Bertjes, etc... Het ontbijt smaakte extra lekker vandaag. Vervolgens reden we noordwaarts om een bezoek te brengen aan de rotskusten van El Cotillo en Corralejo. De eerste plek was leuk want er stond een gemengd groepje steltlopers te rusten en te schuilen tegen de wind, achter de stenen. De groep bestond uit Bonte en Drieteenstrandlopers, Steenlopers, Bontbek- en Strandplevieren. Er stonden mooie exemplaren van de Strandplevier bij. Over zee vloog weinig, een paar Jan van Genten naast de Geelpootmeeuwen. De tweede plek was minder succesvol. Dus werd het tijd voor koffie of frisdrank op een leuk terrasje met reggae muziek, in het zonnetje. Het leek wel vakantie! Een korte wandeling door een gebied met struikjes leverde nog een paar Grielen, Hoppen en een Brilgrasmus op. We sloten de dag af met Woestijnvinken, want die hadden we tot op dat moment nog niet goed gezien. Eén paartje werkte aardig mee en liet zich bewonderen en fotograferen. We konden zelfs hun merkwaardige, snerpemde roepje/zang horen. Zo sloten we de dag weer goed af, na een zeer sterk begin en iets minder sterk middengedeelte. De Barbarijse Valk was vandaag twee maal kort en ver ten tonele verschenen. Typische BVR (Better Views Required) waarnemingen dus... Dat moet beter kunnen, vonden zowel deelnemers als gidsen.

Westelijke Kraagtrap (Foto: Gerben Mensink)

Dag 7 – 10 februari 2020 Barrancos en Zoutpannen

Deze ochtend daagde meer bewolkt dan de voorgaande dagen. Dat waren we niet meer gewend! We beseften dat we tot dan toe verwend waren met het mooie weer. De route van vandaag leidde ons eerst naar een kloof waar nog wat water in stond vlakbij een grote vuilstortplaats. Vogelaars weten, dat zijn de juiste ingrediënten voor een goede vogelplek. Er vlogen vele Geelpootmeeuwen, Raven, maar ook een aantal Aasgieren rond. Bij het stroompje stonden Steltkluten, Witgatjes, Oeverlopers, Kleine Plevieren, Witte Kwikken en een Ooievaar. In de struiken ontdekten we Canarische Roodborsttapuit, Brilgrasmus, Mahgreb Pimpelmees en op de steile, rotsachtige oevers zaten minstens 20 Woestijnvinken, waaronder een aantal mooie, roze mannetjes met rode snavels. Vervolgens bezochten we een golfbaan waar een Kemphaan en een Zwarte Ruiter ontdekt werden.

Barbarijse Grondeekhoorn (Foto: Godfried Schreur)

De lunch genoten we bij oude zoutpannen met uitzicht op zee. Een Tureluur, Lepelaars, Regenwulpen, en een enkele verre Jan van Gent vormden de schamele oogst. Maar gelukkig hadden we een entertainer in de vorm van een nogal tamme, om niet te zeggen brutale, Barbarijse Grondeekhoorn. Dit parmantige beestje was ook zeer geïnteresseerd in onze lunch. Hij trok zijn neus op voor broodkruimels. Banaan was zijn favoriet. Vlak voor vertrek vloog er een Amerikaanse Monarchvlinder langs en even later ontdekten we, tussen de huizen, een Hop en een klein groepje Woestijnvinken. Eén woestijnvink begon te “zingen” op een muurtje vlak naast ons busje. Prachtig!

Woestijnvink (foto: Gerben Mensink)

De volgende plek was weer een “barranco” of kloof/canyon, ditmaal bij de uitmonding in de oceaan. We ontdekten dat het allemaal gebeurde in de laatste struik van de kloof, of de eerste achter het strand. Brilgrasmus en Canarische Roodborsttapuit lieten zich hier beter zien dan voorheen. Maar de klapper daar was de Bladkoning die Gerben ontdekte. We zagen de “Blako” een paar keer overduidelijk, en we hebben hem ook horen roepen. Het blijft bijzonder om een Siberisch vogeltje van luttele grammen te ontdekken op een eiland in de Atlantische Oceaan ter hoogte van de Sahara. Vogels blijven verbazen! We reden voldaan huiswaarts, alhoewel, voldaan... voldaan..., die Barbarijse Valk bleef steken. Toen werd er een roofvogel ontdekt op een mast. Het zal toch niet waar zijn? Ja hoor, daar zat de Barbarijse

Valk. Wat een timing, op de laatste avond voor vertrek! Hij liet zich goed bekijken, vloog op en probeerde voor onze neus een duif te slaan. Het kon niet op die middag, want we zagen ook nog een Grauwe Gors!

Barbarijse Valk
(Foto: Han Meerman)

Dag 8 – 11 februari 2020 Fuerteventura - Amsterdam

We besloten om op de laatste ochtend nog eens terug te gaan naar de steenwoestijn die eergisteren zo succesvol was gebleken. We verwachtten een herhaling van al die mooie waarnemingen. Het was immers “same time, same place”. “Kat in het bakkie”, dachten we. Maar in de natuur werkt dat niet zo. Elke dag is anders en dat is maar goed ook, want anders zou het verrassingseffect weg zijn. De Kraagtrappen lieten zich wel weer mooi zien, maar we vonden geen één Renvogel, ondanks naarstig zoeken. Ongelooflijk! We beseften door deze excursie nog maar weer eens hoe gelukkig we zijn geweest tijdens alle voorgaande dagen met het mooie weer en de prachtige waarnemingen van alle vogels die we wilden zien. We hadden er vrede mee. We waren immers al helemaal verzadigd. Het ontbijt smaakte er ook niet minder om. We benutten de laatste momenten om de Spaanse Mussen in de tuin te fotograferen voordat we de terugreis aanvaardden, eerst naar het vliegveld van Fuerteventura en vervolgens naar het koude Nederland. Het was mooi geweest!

Spaanse Mus (Foto: Bea Koetsier)

Colofon

Ik kijk terug op een zeer succesvolle en geslaagde vogelreis naar de Canarische eilanden. Het aantrekkelijke aan een vogel/natuurreis naar deze archipel in de Atlantische Oceaan is de verassend grote verscheidenheid aan landschappen, hábitats en vegetatietypen. Elk eiland heeft zijn eigen karakter. Maar ook op de eilanden zelf zijn er grote verschillen tussen hoog en laag, noord en zuid, oost en west, kust en binnenland.

Tenerife is het grootste Canarische Eiland en herbergt de grootste biodiversiteit niet in de laatste plaats dankzij de majesteuze Teide vulkaan. Van nevelbos tot halfwoestijn, van de hoogste berg van Spanje tot de diepste Barranco, van zandstrand tot klifkust, van dennenbos tot vetplant-struikgewas, Tenerife heeft het allemaal!

Blauwe Vink (Foto: Walter Appels)

Tijdens de reis genoten we van deze fantastische contrasten en extremen. We zagen bovendien vrijwel alle endemische vogelsoorten, zoals de Blauwe Vink, beide Laurierduiven, de Canarische Tjiftjaf, Tenerifepimpelmees, Madeiragierzwaluw, Kanarie, Berthelots Pieper en de (west) Canarische ondersoorten van de Grote Bonte Specht, Koenigi Klapekster, Torenavalk, Buizerd, Kneu, etc...

La Gomera is misschien wel het mooiste, groenste en meest rustige Canarische Eiland. De laurierbossen zijn zeer goed bewaard gebleven in het Nationaal Park van Garajonay. Tijdens onze reis zagen we er o.a. Bolle's Laurierduiven, de Canarische Vink en Goudhaan, en bovendien veel vlinders, waaronder de Canarische Atalanta en het Canarisch Blauwtje. We ontdekten zelfs een Gomeraskink!

Vogelen op Fuerteventura was heerlijk! De Canarische Roodborsttapuit is een prachtige endem, maar de woestijnvogels stalen de show. Westelijke Kraagtrap,

Gomeraskink (Foto:Jan Uhlenbruck)

Renvogel, Griel, Zwartbuikzandhoen en Woestijnvink zijn hier beter te zien dan in de Sahara! Dat kunnen we zeker beamen na deze reis.

Kortom, de reis naar de Canarische Eilanden was weer top, mede dankzij het mooie weer, de fijne hotels, lekker eten, soepele logistiek en, niet in de laatste plaats dankzij een zeer gezellige groep.

“Alle hens aan dek” (Foto: Gerben Mensink)

Ik wil alle deelnemers hartelijk danken voor jullie positieve bijdrage aan deze reis.

¡Graag tot ziens!

Godfried Schreur